

EUB-7/2010.
(EUB-7/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2010. szeptember 7-én, kedden, 12 óra 04 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>a) A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmassága (T/1062. szám)</i>	
<i>b) Az Állami Számvevőszék jelentése a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről (T/1062/1. szám)</i>	5
<i>Banai Péter Benő bevezető hozzászólása</i>	5
<i>Szarka Péterné bevezető hozzászólása</i>	8
<i>Kérdések, vélemények</i>	10
<i>Banai Péter Benő válaszai az elhangzottakra</i>	11
<i>Szarka Péterné reagálása</i>	13
<i>Határozathozatal</i>	15
<i>Elnöki zárszó</i>	15

Napirendi javaslat

1. a) A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1062. szám)
(Általános vita)
- b) Az Állami Számvevőszék jelentése a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről (T/1062/1. szám)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Mile Lajos (LMP), a bizottság alelnöke

Ékes József (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz)

Dr. Vinnai Győző (Fidesz)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Samu Tamás Gergő (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Bebes István (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

Dr. Braun Márton (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)

Gyopáros Alpár (Fidesz) dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz)

Ivanics Ferenc (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz)

Lipók Sándor (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP) Nógrádi Zoltánnak (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz) távolléte idejére Tessely Zoltánnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Banai Péter Benő főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Szarka Péterné igazgatóhelyettes (Állami Számvevőszék)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 04 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának rendes ülését megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm a meghívott vendégeket, az előadókat, a frakciók képviselőit megjelenteket.

Az első teendőnk a határozatképesség megállapítása. Megállapítom, hogy az aláírt helyettesítésekkel a bizottsági ülésünk határozatképes.

A második teendőnk a napirendi pontok megállapítása. A mai napi ülésünk egyetlen napirendi pontja a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmassága, illetve az Állami Számvevőszék jelentése a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi ponttal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Nincs jelzés.)* Nincs. Akkor szavazást rendelek el. Ki az, aki elfogadja a napirendi pontot? Kérem, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Senki sem jelentkezik.)* Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Megállapítom a jegyzőkönyv számára, hogy egyhangúlag elfogadtuk.

a) A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmassága (T/1062. szám)

b) Az Állami Számvevőszék jelentése a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről (T/1062/1. szám)

Tisztelt Bizottság! Köszöntöm a napirendi pont előadóit, Banai Péter Benő főosztályvezető-helyettest a Nemzetgazdasági Minisztériumtól és Szarka Péterné igazgatóhelyettest az Állami Számvevőszék részéről.

Bizottságunk szokása szerint először a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjét kérem, hogy röviden tartsa meg expozeját, utána kérjük majd az Állami Számvevőszék részéről is a munkatársat. Tessék parancsolni!

Banai Péter Benő bevezető hozzászólása

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! 2009 a válság éve volt. Ezzel a közhelyszerű megállapítással kell kezdjem a rövid ismertetőt a 2009. évi költségvetési törvényjavaslat végrehajtásáról. A válság éve volt, ez az összes makrogazdasági számban tisztán látszódik. Nyilván a makrogazdasági folyamatok meghatározták a költségvetési folyamatokat is, és ezen belül némileg kihatottak az európai uniós költségvetési kapcsolatokra.

Az elkövetkezendőkben ezért néhány szót a makrogazdasági folyamatokról szólnék, majd ezt követően az államháztartási számok teljesüléséről és némileg részletesebben az európai uniós költségvetési kapcsolatokról.

2009-ben az egyik legfőbb makrogazdasági mutató, a gazdasági növekedés 6,3 százalékos visszaesést mutatott. A 2009. évi költségvetési törvényjavaslat készítésekor még több scenárió élt. Legelőször egy enyhe növekedéssel számolt a kormányzat. A benyújtott költségvetési törvényjavaslat vissza lett vonva, az új törvényjavaslat már körülbelül 1 százalékos GDP-zsugorodást feltételezett. Év közben azonban, ahogy egyre tisztábban kirajzolódtak a válság körvonalai, többször módosításra került a makrogazdaságon belül a GDP-növekedésre vonatkozó szám, egészen addig, hogy év közben volt olyan feltételezés,

hogy a GDP csökkenése 6,7 százalékos lesz. Ehhez képest 6,3 százalékos volt a tényszerű csökkenés.

Ezen belül a makrogazdasági feltételeket meghatározó számok között a háztartások fogyasztása 6,7 százalékkal esett vissza, tehát látszott, hogy a belső kereslet erőteljesen csökken, a beruházások, a bruttó állóeszköz-felhalmozás 6,5 százalékkal csökkent, és a külső piacok is jelentősen zsugorodtak. Ezt mutatja az, hogy az export 9,1 százalékkal csökkent.

Az export mellett az import is jelentősen visszaesett szintén a belső kereslet miatt, illetőleg nyilván például az árfolyammozgás is jelentősen befolyásolta. Az import 15,4 százalékkal csökkent, így a folyó fizetési mérleg egyenlege enyhe pozitív szaldóba ment át, a GDP százalékában ez 0,2 százalékos volt.

Tehát 2009-ben volt egy jelentős visszaesés, mind a belső kereslet, mind a külső kereslet csökkent, ennek eredményeképp nyilván az államháztartás bevételei jelentősen zsugorodtak. Több száz milliárdos csökkenésekről van szó mind az áfabevételek, mind a jövedéki bevételek, mind egyéb bevételek tekintetében.

Azért hangsúlyoztam a makrofeltételek változásán belül ezt a néhány számot, hiszen a bevételek csökkenése magával kellett hogy hozza a kiadások csökkenését is. Az államháztartás pénzforgalmi hiányának prognózisa a jóváhagyott törvényjavaslatban a GDP 2,8 százaléka volt. Év közben, ahogy a növekedésre és a növekedés összetevőire vonatkozó feltételezések változtak, úgy változott a hiány prognózisa is, és a tényleges államháztartási szektor hiánya a jóváhagyott 2,8 százalékos deficittel szemben végül 3,9 százalékos lett.

Emellett, azt gondolom, hogy különösen ebben a bizottságban ki kell emelni az államháztartási hiánymutató mellett az úgynevezett kormányzati szektor hiánymutatóját. Ez utóbbi mutató az, amelyet az Európai Bizottság, az Eurostat, a közösségi intézmények különösen figyelnek. Ez a mutató, tehát a kormányzati szektor pozíciója az, amelyet a konvergenciaprogramban szerepeltetni kell. Itt az előzetes terv 2,6 százalékos hiánnyal számolt. Ehhez képest a mostani számok 4 százalékos hiányt mutatnak. Azért mondom azt, hogy ez a 4 százalék egy előzetes szám, hiszen időről időre revideálni kell, át kell tekintetni ezeket a számításokat, és például az októberben az Eurostatnak benyújtandó, úgynevezett notifikációban ez a 4 százalékos szám változhat.

Talán módszertani magyarázat ahhoz, hogy miért tér el az államháztartási és a kormányzati szektor: az államháztartási mutató a magyar államháztartási törvény értelmében egy pénzforgalmi mutató, az államháztartási szektort fogja át, tehát a központi költségvetést, az elkülönített állami alapokat, a társadalombiztosítást, a helyi önkormányzatokat.

A kormányzati szektor az Európai Unió módszertana szerint egy szélesebb kört ölel fel, benne vannak egyes állami tulajdonú vállalatok, illetőleg az elszámolás elve sem pénzforgalmi, hanem eredményszemléletű.

Az európai uniós költségvetési kapcsolatok tehát mind ebben a zsugorodó gazdaságban, mind ebben a szűk államháztartási mozgástérben érvényesülnek. Két dolog miatt hangsúlyozom az államháztartás mozgásterét. Egyrészt a kormányzat több lépésben csökkentette a kiadásokat, számos esetben ezt értelemszerűen törvénymódosítás előzte meg, tehát például ha a nyugdíjak csökkentését említjük, vagy az egyes társadalombiztosítási szolgáltatások csökkentését, a gyed, gyed szabályok módosítását. Egy folyamatos kiadáscsökkentés volt a kiadási oldalon, ez azonban nem érintette az európai uniós forrásokhoz kapcsolódó társfinanszírozás biztosítását.

Tehát azt láthatjuk, hogy egy szűkülő államháztartási mozgástéren belül az európai uniós költségvetési kapcsolatok, az uniós források felhasználása volt az a terület, ahol nem volt ilyen csökkentés, és értelemszerűen gazdaságpolitikailag sem lehetett célszerű ezt megtenni, hiszen a sokat emlegetett és több nyugat-európai ország vagy az Egyesült Államok által folytatott keresletélénkítést gyakorlatilag fő eszközként az európai uniós forrásokkal lehetett végrehajtani. Tehát egyidejűleg volt egy törekvés egy általános államháztartási

kiadáscsökkentésre, és ezen belül vagy emellett volt egy törekvés az európai uniós források felhasználásának növelésére. Itt a hiány szempontjából azt megint meg kell említenem, hogy maga az európai uniós forrásfelhasználás nem befolyásolja az államháztartás egyenlegét, egyidejűleg kerülnek bevételként és kiadásként elszámolásra az uniós források. Tehát önmaga az, hogy több EU-forrás kerülne felhasználásra, az az egyenleget nem befolyásolja. A társfinanszírozás oldalán, tehát a kormányzat által az uniós források mellé teendő tételeknél természetesen igen.

Ha a számokra próbáljuk meg lefordítani azt a kormányzati törekvést, hogy az uniós források felhasználásának ne legyen költségvetési akadálya, akkor azt láthatjuk, hogy összefogóan ez kristálytisztán nem rajzolódik ki, hiszen a költségvetésben tervezett összes európai uniós forrás 84 százaléka került felhasználásra, kifizetésre. Az európai uniós programok kiadásainál, tehát ahol az EU-forrás és a hozzá kapcsolódó központi költségvetési forrás együtt szerepel, ott ez a mutató 90 százalék környékén van. Ez azt jelenti, hogy az összes európai uniós programra uniós plusz hozzá kapcsolódó központi költségvetési finanszírozással mintegy 858 milliárd forint került kifizetésre. Ezen a 858 milliárd forinton belül az EU-forrásrész némileg több mint 630 milliárd forintot tett ki.

Tehát 630 milliárd forint volt az, ami a költségvetésen átfolyt, amelyik a zárszámadási törvényjavaslat előirányzatain szerepel, és amely kvázi élénkítette a gazdaságot.

Ha ezekhez az európai uniós forrásokhoz, ehhez a bő 630 milliárd forinthez hozzávesszük azokat az agrártámogatásokat, amelyek nem jelennek meg a központi költségvetésben, és így nem jelennek meg a zárszámadás törvényi előirányzatain, akkor azt látjuk, hogy az összes európai uniós forrás, ami 2009-ben a kedvezményezettek részére kifizetésre került, ami felhasználásra került, tehát az összes európai uniós forrás összege 951,5 milliárd forint.

Csak a matematikai azonosság kedvéért: tehát említettem, hogy a 630 milliárd forintot meghaladja a költségvetésben megjelenő uniós támogatási jogcímenek kifizetett összeg, ebből adódik, hogy az agrártámogatások összege olyan 320 milliárd forint volt, közvetlen termelői támogatások, agrárpiaci támogatások, és így jön ki a korábban említett 950 milliárd forintos összeg. GDP-arányosan azt kell mondjam, hogy ez a 3,6 százalékát meghaladja a GDP-nek. Tehát azon gondolkodunk, hogy ha ez a forrás nominális értékben legalábbis ennyiben segített a gazdaságban, akkor nyilvánvaló, hogy enélkül a recesszióknak sokkal súlyosabb áldozatai lettek volna.

Az uniós támogatások mellett a hozzájárulási kötelezettségünk körülbelül úgy teljesült, mint a tervezet. A tervezett összeg 226 milliárd forint volt, ehhez képest a teljesülés 224 milliárd forint környékén alakult, tehát 99 százalékos volt a teljesülés. A hozzájárulási kötelezettségünket év közben több tényező befolyásolta, egyik ilyen a forint-euró árfolyam változása, de több, a befizetést csökkentő hatás is érvényesült, például a közösségi költségvetés 2008-ban többlettel zárt, ez a többlet 2009-re került átvitelre és ez a többlet minden országnak, így Magyarországnak is némileg csökkentette a befizetési kötelezettségét.

Néhány szót még az átfogó képen belül az uniós programokról szólnék, az uniós támogatásokról szólnék. Említettem, hogy az összes költségvetésben megjelenő uniós programnak a tervezetthez képest körülbelül a 90 százaléka került kifizetésre. Ez a 90 százalék egy nagyon átfogó szám. Az egyes programoknál egészen eltérő tendenciákat láthatunk. Azt mondanám, hogy a 2004-től megnyíló uniós források tekintetében a tervezetthez képest egy gyorsabb, nagyobb összegű felhasználás volt, tehát 2009-ben záródott például az I. Nemzeti Fejlesztési Terv, itt a tervezetthez képest nagyobb kifizetések valósultak meg, részben köszönhetően a költségvetési törvényekben szereplő úgynevezett túlvállalások rendszerének, tehát az EU-forrásnál nagyobb összegre lehetett kötelezettséget vállalni annak érdekében, hogy a szabálytalanságok esetén is a maximális EU-forrást használjuk fel.

De ugyanez a túlteljesülés látható a kohéziós alap által finanszírozott nagy környezetvédelmi-közlekedési beruházásoknál.

Vidékfejlesztési támogatások. Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programnál szintén nagyobb volt a teljesülés a tervezettnél. Ahol azonban alulteljesülés, jelentős alulteljesülés volt, az az Új Magyarország Fejlesztési Terv. Itt a tervezett 655 milliárd forintos kiadással szemben körülbelül 470 milliárd forint teljesült, ez olyan 70 százalékos teljesülésnek minősíthető. Ezt azért is érdemes talán kiemelni, mert év közben épp a válságra válaszul, épp az uniós források felhasználását felgyorsítandó a kormány több intézkedést hozott az említett kifizetés gyorsítására, például a kedvezményezetteknek fizetendő előleg maximális mértéke megemelésre került 25 százalékról akár 40 százalékig, vagy több, adminisztratív terhet csökkentő lépésre került sor. Ezzel együtt alulteljesülés jellemezte az Új Magyarország Fejlesztési Terv programjait.

Összefoglalóan ennyit szerettem volna mondani a 2009. évi költségvetési kapcsolatokról. Értelemszerűen, amennyiben később kérdés merül föl, állok a tisztelt bizottság rendelkezésére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Szarka Péternének. Tessék parancsolni!

Szarka Péterné bevezető hozzászólása

SZARKA PÉTERNÉ (Állami Számvevőszék): Köszönöm szépen. Az Állami Számvevőszék - mint minden évben - alkotmányos kötelezettségének eleget téve elkészítette a zárszámadási törvényjavaslat ellenőrzéséről a jelentését. Hangsúlyoznom kell, hogy ezt a jelentést pénzügyi szabályszerűségi vizsgálat alapozza meg. Azért hívom fel erre a figyelmet, mert több bizottságban tettek fel már célszerűségi, eredményességi, gazdaságossági vonatkozású kérdéseket. Ilyen vizsgálatot, teljesítményellenőrzési vizsgálatot az Állami Számvevőszék készít és csinál, de nem a zárszámadási törvény ellenőrzése keretében.

Azt kellett megállapítanunk, hogy valóságosan tükrözik-e a pénzügyi folyamatokat a beszámolók. Ebben az évben a korábbi időszakhoz képest sajnos szűkülést kell hogy konstatáljunk a vizsgált terület tekintetében. A 2008-as 93 százalékos lefedettséghez képest 2009 vonatkozásában 82 százalékos lefedettséget tudott elérni a Számvevőszék. Ez egyrészt - hogy mondjam - a kisebb források juttatásával magyarázható, másrészt a belső ellenőrzésnek gyakorlatilag a viszonylagos leépülése magyarázza. Ugyanis a 193/2003-as kormányrendelet értelmében a belső ellenőrzésnek feladata az egyes fejezetekhez tartozó intézmények auditjának az elvégzése. Ez 2010. január 1-jéig kötelező jelleggel volt a belső ellenőrzés feladata. 2010. január 1-jétől egy kicsit fellazult a szabályozás, és inkább megengedő jellegű, úgy fogalmaz, hogy a lehető legnagyobb mértékben, tehát nem teszi kötelezővé. Természetesen a fejezetek a nehezedő gazdasági körülményekre tekintettel elsősorban a belső ellenőrzések leépítéséhez folyamodtak.

Sajnálatos módon ez az uniós pénzek területén is így volt, bár hozzá kell tennem, hogy az ÁSZ évek óta kifogásolja, hogy az NFÜ belső ellenőrzése szakmailag, dokumentálisan mindenképpen nagyon felkészült, és nagyon jó szakmai gárdából áll, csak rendkívül kevesen vannak, és az a mennyiségű, vásárolt belső ellenőrzési tevékenység, tehát gyakorlatilag külsőkkel való pótlása a munkájuknak, amire forrást juttatnak nekik, ez sem elegendő.

Vizsont az EU-s források tekintetében az uniós fejlesztések fejezet 100 százalékban, tehát teljeskörűen ellenőrzésre került, úgy az NFÜ intézménye, mint a fejezeti kezelésű előirányzatok, ami azt jelenti, hogy az ebben a fejezetben lévő összes operatív programot és előirányzatot, amelyikről beszámolót készített az NFÜ, mi mind megvizsgáltuk, lehet is látni, hogy ez 31 darab beszámolót jelentett.

Minden egyes beszámolót minősítettünk, és a minősített beszámolók végminősítése eredményeképpen hoztuk ki a fejezeti kezelésű előirányzatok összesített minőségét, ami

korlátozó véleménnyel zárult. Ahhoz, hogy megértsék, hogy a korlátozó vélemény mit jelent: az Állami Számvevőszék módszertana szerint, ha a kiadási főösszeg 2 százalékát meghaladó hibánál nagyobb hibát talál az Állami Számvevőszék, akkor elutasító záradékot adhat csak, és ha olyan pénzügyi hibát talál, ami jelentős pénzügyi hiba, de a 2 százalékot nem éri el, akkor már tiszta záradék nem adható, ebben az esetben korlátozó záradékot tud adni. Az NFÜ esetében ez a helyzet állt elő.

A legjelentősebb hibákra rátérve: sajnálatos módon vannak olyan hibák, amik évek óta fennállnak, és mi ugyan minden évben leírjuk, hogy ezek tekintetében kellene valamit előrelépni, de nem történnek ilyen lépések, illetve nem elegendő mértékűek ezek a lépések. Az egyik ilyen rendszerhiba az ÚMFT-programokat, illetve az Interregről készített beszámolót érinti, hogy az évenkénti kötelezettségvállalások nem különíthetők el évenként, hanem csak globálisan tartják őket nyilván.

Ugyanezt a kört érinti az utalványozással kapcsolatos megállapításunk, amely szerint az utalványozás folyamatát 2010. január 1-jétől az államháztartási törvény megváltoztatja, és az utalványozás rendszerét egy kicsit fellazítja azzal, hogy a lebonyolítási számláról történő utalványozást nem írja kötelező jelleggel elő. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a pénzügyi folyamatok fellazítását jelenti, és eleve maga az uniós források utalványozási folyamata nagyon kockázatos, mert a hagyományos költségvetési kifizetésekhez képest kettő darab számlán keresztül történik, ami már eleve a kockázatot növeli, ezáltal, hogy még az ellenőrzést is csökkentik, biztos, hogy a kockázat nő.

Szintén rendszerhibának tekinthető, hogy valami oknál fogva a 2009. évi leltározást nem a december 31-ei, hanem az október 30-ai állapotra végezte el az NFÜ, és ezáltal az október 30-ai és a december 31-ei állapot közötti helyzet tisztázása operatív programonként eltérő volt, hogy hogyan végezték el ezeket az egyeztetéseket. Az ÁSZ-ellenőrzésnek nem állt egészen május 20-ig rendelkezésére a végső főkönyvi kivonat, tehát egy zárás előtti főkönyvi kivonatról dolgoztunk. Ez megint csak némi határidőcsúszásra utal. A belső ellenőrzés problematikáját említettem. A belső ellenőrzés, ami vizsgálatot megcsinált, az szakszerű és elégedettek vagyunk vele, azoknak a belső hasznosulása is nyomon követhető, viszont úgy gondoljuk, hogy ilyen kevés létszám nem elégséges egy ekkora uniós állománynak az ellenőrzéséhez.

Vannak olyan megállapításaink, amelyek pénzügyi vonzatot eredményeztek, és szinte az összes operatív programot érintették, a TÁMOP-ot, TIOP-ot kivéve. Ez a közreműködő szervezeteknek kifizetett előlegek esetében fordult elő, hogy a közreműködő szervezetek ezekkel a 2008-ban felvetett előlegekkel 2009-ben elszámoltak, de az NFÜ valamilyen oknál fogva ezeket az elszámolásain nem vezette kiadásként keresztül, hanem függő, átfutó tételként kezelte, és ezáltal a kiadások között nem szerepeltek. Ez eredményezte azt, összegtől függően, hogy volt olyan beszámoló, ami emiatt korlátozó, illetve elutasító záradékot kapott.

A tavalyi évben felmerült probléma azoknak az EU-s támogatásból finanszírozott projekteknek az elszámolása, amit korábban hazai költségvetésből finanszíroztak, például a 4-es metró, és utána ezt európai uniós támogatással váltották ki. Ezzel az elszámolással az a probléma, hogy jogszabályilag maga az elszámolás teljesen rendezett és szabályosan történt és végezte el az NFÜ, viszont mégsem mutat az NFÜ beszámolója valóságghú képet, ugyanis itt pénzforgalom nélküli folyamatok is közrejátszanak, és a beszámolóját alátámasztó főkönyvi kivonat és analitikus nyilvántartás – az analitikus nyilvántartás alatt ez esetben az EMIR-rendszer értendő, amiben végigkövethető a teljes pénzügyi folyamat – nem támasztja alá a beszámolót.

Ezt a tavalyi évben is kifogásoltuk. Itt a Pénzügyminisztériummal folytak tárgyalások, de nem sikerült végső megoldásra jutni. Úgy gondolom, hogy talán az idén meg fogjuk találni azt a módot, hogy egy olyan előírás készüljön, amely a jövőben minden ilyen - gondolom,

hogy azért még várható ilyen – beruházás esetében, ahol hazaiából megkezdett és uniós forrásból finanszírozott beruházásba megy át a beruházás, ott ez megoldott legyen.

Azt hiszem, hogy ezek voltak a legfontosabb megállapításaink. Természetesen az operatív programoknál vannak még kisebb hibák, de azokat nem hiszem, hogy itt külön meg kellene említeni. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A vitát megnyitom. Akinek kérdése, véleménye van, az röviden elmondhatja. Balczó képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm. Vártam, hogy esetleg valaki más szól. Röviden szeretnék szólni magáról a zárszámadásról, a zárszámadási törvényről. Nyilvánvaló, hogy egy olyan gazdaság esetében, mint Magyarország, amelyik ennyire nyitott, egy ilyen válságidőszakban érthető, hogy az eredeti költségvetési törvény fokozatosan és folyamatosan módosításra kényszerült, mint ahogy az előterjesztőtől is hallottuk. Ami miatt mi ezt a törvényjavaslatot nem tartjuk általános vitára alkalmasnak, az bizonyos szempontból lehet, hogy egy régóta húzódó, de változatlanul megoldatlan ügy. Nevezetesen azoknak a követelményeknek, amelyeknek egy ilyen zárszámadás meg kell hogy feleljen, most sem és változatlanul nem felel meg. Ezek közül csak néhányat hadd említsek, és nyilván építék itt a Számvevőszék jelentésére. Ezt egy kicsit lefordítom, mert jellemző módon elég eufemisztikusan szokott fogalmazni a Számvevőszék, de azt világosan kimondja, hogy annak a követelménynek, hogy világosság elve, áttekinthető legyen, megfelelő formában kell elkészíteni, ezt nagyon szépen kifejti, hogy mennyiben nem támogatja ez a prezentációs rendszer megfelelően az információtartalom állandóságát, az átláthatóságot és folytathatnám tovább, de ebből az derül ki, hogy ezt a követelményt nem teljesíti.

A valódiság elvéhez nagyon fontos hozzátartozna a leltár, és mi még mindig ott tartunk, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. által nem készült 2009-ben a rábízott vagyont illetően pontos és teljes körű vagyonyilvántartás. Csak egy példát hadd említsek: az, hogy a termőföldök vagyonváltozása forintban jelenik meg és nem naturáliákban, ez sem felel meg annak a valódiságnak, amire igény lenne.

Egy 4800 oldalas anyag van itt, nagyon sok a ballaszt, a nem feltétlenül fontos információt nyújtó, lényegtelen adat, tehát a lényegesség elve sem érvényesül.

Még annyit hadd tegyek hozzá, hogy mondjuk egy európai parlamenti költségvetésnél is mindig össze lehet hasonlítani egészen pontosan az előző évekkkel. Itt a zárszámadás szerkezete, tartalma, fejezetrendje egyik évről a másikra változik. Tehát az egységesség, következetesség és összehasonlíthatóság kellő mértékben nem biztosítható.

Ezek után két kérdésről döntünk: magának a Számvevőszéknek a jelentéséről, és az lenne a logikus, hogy ha ezt a kritikát a számvevőszéki jelentésből merítette a Jobbik, akkor nyilván azt mondja, hogy ezt a jelentést elfogadja. Itt azt tartjuk hátránynak és hiányosságnak, hogy végül is az ÁSZ nem ad minősítő véleményt a zárszámadás egészéről. Az anyag 25. oldalán ismerteti a nemzetközi ellenőrzési standardokat, de ennek megfelelően nem mondja ki azt, hogy elfogadásra ajánlja, esetleg korlátozással elfogadásra ajánlja a zárszámadást vagy elutasításra javasolja az Országgyűlésnek. Tehát az országgyűlési képviselők döntését segítően ezt a világos megfogalmazást nem teszi be. Nagyon jól tudjuk, hogy itt a törvényalkotóknak is mulasztásai vannak, mert amíg a vállalkozói szféra esetében a törvényeket, könyvvezetést, beszámolót, információs rendet szigorúan törvény tartalmazza, addig ez az állam esetében kormányrendelet szintjén valósul meg még mindig, aminek a megváltoztatására szükség lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak egy rövid megjegyzés képviselőtársamnak, hogy a mostani feladatunk, hogy a törvényjavaslatról, tehát a zárszámadás egészéről döntünk, hogy alkalmasnak tartjuk-e az általános vitára vagy sem, az Állami Számvevőszék jelentéséről nem döntünk, hanem az csak a képviselők, illetve az Országgyűlés segítségére készült el, hogy ennek alapján tudjuk elfogadni. Tessék parancsolni!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a kiegészítést. Akkor ezt legfeljebb tekintsék úgy, mint egy véleményt, és ha visszakérhetem a szót, még néhány nagyon rövid mondatot hadd mondjak el, hogy azért bizottságspecifikusan mik azok, amelyeket a javaslatban, illetve a zárszámadási törvényben kifogásolunk.

Egy nagyon súlyos gondnak tartjuk azt, hogy miközben a 2008. évben a vizsgálat már megállapította, hogy az irányító hatóságok nagyon nagy mértékben úgy támaszkodnak a közreműködő szervezetekre, hogy tulajdonképpen a saját tevékenységi körükbe eső feladatokat is oda teszik át, ebben a tekintetben 2009-ben sem történt változás. Egyébként nyilván önmagában a 84 százalék végrehajtás jónak tűnik, de egy körülbelül 120 milliárdos összeg azért bennmaradt, és ahogy hallottuk, adott területeken, az Új Magyarország Fejlesztési Terv tekintetében még erőteljesebb a fel nem használás. És bizony, ahogy Szarka Péterné igazgató-helyettes asszony is mondta, azért egy 600 milliárdos felhasználásnál el kellene azt érni, hogy bármilyen kiválóak az NFÜ ellenőrző munkatársai, rendelkezésre álljon az a létszám, amellyel ezt valóban megnyugtató módon és teljes spektrumban meg tudják oldani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a válaszadás lehetőségét. Tessék parancsolni!

Banai Péter Benő válaszai az elhangzottakra

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy-két mondatban reagálnék egyrészt az ÁSZ által elhangzottakra, másrészt pedig Balczó képviselő úr észrevételére.

Azt gondolom, hogy azok az elszámolási pontatlanságok, amelyek 2009-ben történtek, azok korrigálásra szorulnak. Azt gondolom, hogy ebben az ÁSZ-nak és a kormánynak a törekvése azonos kell hogy legyen, és el kell ismernünk azt, amikor kormányzati oldalon valamilyen hiba történt, kétségtelen, biztos, hogy voltak elszámolási problémák.

Ami átfogó, azt gondolom, hogy kardinálisabb probléma, egyrészt amit igazgató-helyettes asszony is említett és Balczó képviselő úr is említett, az az ellenőrzések rendszere. Azt gondolom, nem mondhatunk mást, mint azt, hogy minden közpénzfelhasználást szigorúan ellenőrizni kell, ugyanakkor egy problémára hívom fel a figyelmet, amit ennek a bizottságnak a keretei között többször megbeszéltünk, hogy egyszerre kellene szabályosan felhasználni az uniós forrásokat, gyorsan, lehetőség szerint minél kevesebb adminisztratív terhet okozva a kedvezményezetteknek és kicsi apparátussal.

Ez a hármas követelmény olyan követelmény, ami részben egymásnak ellentmond. Egyrészt a kedvezményezettek részéről folyamatosan az az információ jön, hogy rendkívül nehézkes a kifizetés, ezerféle igazolást kérnek a különböző szervezetek, másfelől elhangzik az, hogy nagyon sok igazolást, számlát, mindenféle apró dokumentumot be kell kérni, hogy igazolható legyen a szabályosság, harmadrészt pedig mindezt gyorsan kellene csinálni.

Én nem tudom ennek a problémának a megoldását, de az az elmúlt évekből kristálytisztán látszódik, hogy a három, egymásnak részben ellentmondó követelmény közül melyik irányba mozdult el a támogatások kifizetése. Én személyesen azt gondolom, hogy 2004-hez képest, amikor rendkívül részletes dokumentumok kerültek bekérésre, jelentős lazítások voltak. Említettem a 2009-es év módosításait, például épp az Új Magyarország Fejlesztési Terv esetén a kedvezményezetteknek százezer forintig a kiadásokról nem kell

tételesen számlával elszámolni. Korábban egy buszjegyről is el kellett számolni, mindenből eredeti dokumentumot kellett bekérni.

A másik oldalról: én is abszolút osztom az ÁSZ véleményét a tekintetben, hogy a belső ellenőrzés létszáma szükséges, de egy szűkülő államháztartási mozgástérben az első hely, ahol a kormányok spórolni szoktak Európában mindenhol, az saját maguk, és kétségtelen, hogy sajnos, áldozatául eshetett ennek a kérdésnek a belső ellenőrzés területe is, ami nem mondom, hogy jó, egyszerűen arra a problémára akartam felhívni a figyelmet, hogy azt gondolom, nem tudjuk egyszerre teljesíteni azt, hogy teljes körű legyen az ellenőrzés, gyors legyen a kifizetés, ne terheljük túl a kedvezményezetteket adminisztratív dolgokkal, és lehetőség szerint egy kicsi apparátus végezze mindezt.

Az NFÜ utalványozása kapcsán én azt gondolom, itt megint egy fontos dologról volt szó. Az államháztartási szabályok azt mondják, hogy a központi költségvetésből való kifizetéskor az utalványozás rendjét kell alkalmazni, ami azt jelenti, hogy van egy utalványozó és van egy ellenjegyző, tehát két embernek kell megnézni minden kifizetést.

A Számvevőszék által kritizált rendszerrel nem arról van szó, hogy ezt az úgymond négy szem elvét leszűkítjük, hanem épp azért, mert kettős kifizetési rendszer van, ez a négy szem elve nem a központi költségvetésből való kifizetéskor jelentkezik, hanem a közreműködő szervezetektől való kifizetéskor. Hogy mondjak egy konkrét példát, hogy érthető legyen: az működik, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség az Új Magyarország Fejlesztési Terv esetében első körben az úgynevezett közreműködő szervezetnek utal pénzt, és a közreműködő szervezet az, amelyik a kedvezményezetteknek kifizeti a pénzt. A közreműködő szervezetektől a kedvezményezettekhez való kifizetéskor az én ismereteim szerint szabályozott módon minden esetben érvényesül ez a négy szem elve. Ez egy ilyen filozófiai vita vagy eszmecsere a kormányzati szereplők és az Állami Számvevőszék között, hogy hol milyen szintű kontrollt kell bevezetni, de a javaslatot ismerjük, és házon belül, kormányzaton belül, hogy így mondjam, erről a kérdésről vita folyik.

Elhangzott még az, hogy a KÖZOP, tehát a Közlekedési Operatív Program - amely az Új Magyarország Fejlesztési Terv egyik legnagyobb programja - tekintetében a beszámoló nem tükrözi a valós képet. Való igaz, hogy ha megnézzük a parlament részére benyújtott törvényjavaslaton belül azokat az előirányzatokat, amelyek a Közlekedési Operatív Program kiadásait tartalmazzák, azok nem tartalmazzák az eredetileg hazai forrásból finanszírozott projektek kiadásait. Ilyen a 4-es metró kiadása, amit eredetileg a főváros és a központi költségvetés finanszírozott volna. Itt a helyzet az, hogy már teljesült kiadásokat utólag vont be a kormány és az Európai Bizottság EU-finanszírozásba. Ezt meg lehet tenni, hiszen ha egy projekt lebonyolítása megfelel az uniós szabályoknak, akkor teljesen mindegy, hogy az adott tagállam milyen közkiadásból teljesítette a kiadásokat, az állam, a központi kormányzat, a főváros, a központi kormányzaton belül melyik minisztérium vagy melyik szervezet teljesítette.

Tehát a filozófiai vita vagy szakmai nézeteltérés közöttünk abban rejlik, hogy már teljesített kiadásokat, 2009 előtt teljesített kiadásokat, amiket uniós finanszírozásba vonunk be, még egyszer kiadásként nem tudjuk elszámolni, csak az arra jutó bevételeket. Ezzel együtt abszolút egyetértünk és egyetértünk azzal, hogy a transzparencia, annak a bemutatása, hogy az uniós forrásokat mire, hogyan használjuk föl, rendkívül fontos, és a törvényjavaslat 20-as mellékletében, ahol bemutatjuk azt, hogy a rendelkezésre álló uniós forrásokból mekkora összeg került lekötésre, mekkorára vannak szerződések, ott ezek a számok bemutatásra kerülnek, illetőleg az általános indoklásnak a szövegében bemutatásra kerülnek azok a projektek, amelyeket a kormány úgymond utólag von be EU-finanszírozásba.

Ezzel együtt a közös törekvésünk az, hogy minél transzparenssebb legyen ezeknek a projektnek a bemutatása, ez egyértelmű, és ha ilyen belső információval terhelhetem a tisztelt

bizottságot: erről egyeztetünk és a jövőben is fogunk egyeztetni, hogy remélhetőleg jövőre ez már ne legyen gond.

A Balczó képviselő úr által fölvetett kérdések, úgy érzem, hogy túlmutatnak, és ha jól értettem képviselő úr szavait, túl is kell hogy mutassanak magán az európai uniós költségvetési kapcsolatokon például a költségvetés átláthatósága, transzparenciája tekintetében. Ez a törvényjavaslat, amely jelenleg a parlament és a tisztelt bizottság előtt van, szerkezetében, struktúrájában követi az előző évek gyakorlatát. Kétségtelen tény, hogy a nyolcvanas évek végéhez, a kilencvenes évek elejéhez képest - amikor egy rövid kis költségvetés és egy rövid kis zárszámadás volt - eljutottunk egy olyan stádiumba, hogy lassan méterekben kell mérni a benyújtott költségvetési és zárszámadási törvényjavaslatok rendjét. Én azt gondolom, hogy a mindenkori kormányzatnak értelemszerűen a parlament igényeit figyelembe véve meg kell vizsgálni, hogy milyen egyszerűsítések, átalakítások történhetnek annak érdekében, hogy transzparenssebb legyen a prezentáció.

Egy mondatot még ennek kapcsán. Ebben a számtömegben azért az általános indoklás táblái között vannak olyan összefoglaló táblázatok, amelyek bemutatják, mondjuk, egy oldalon az államháztartás összes bevételét, az államháztartás összes kiadását, felsorolja azokat a célokat, amelyekre az államháztartás költ - jóléti célok, gazdasági célok, satöbbi -, és ugyanígy például az európai uniós költségvetési kapcsolatoknál folyamatosan arra törekedtünk, hogy az a számrengeteg, az a több ezernyi előirányzat, amely bemutatja az uniós kapcsolatokat, egyfajta módon összevonva, átláthatóan is megjelenjen, ezért az általános indokolásban külön mellékben szerepel; egy táblában is bemutatjuk az uniós kapcsolatokat, illetőleg részletesen az egyes programok alakulását.

A vagyonelejtár tekintetében azt gondolom, hogy az elhangzottakkal csak egyetérteni tudok, hiszen van egy kormányzati törekvés arra, hogy ez a vagyonelejtár elkészüljön. Ez valóban egy régi feladat, amely megoldást vár. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha gondolja, a Számvevőszék képviselője is pár szóban kommentálhatja. Tessék parancsolni!

Szarka Péterné reagálása

SZARKA PÉTERNÉ (Állami Számvevőszék): Köszönöm szépen. Én kettő dologra reagálnék. Az egyik az, hogy azt említette Balczó képviselő úr, hogy nem foglalunk állást a tekintetben, hogy mi a véleményünk úgy komplexen az egészéről. A 64. oldalon egyértelműen leírja az Állami Számvevőszék, hogy a zárszámadási törvényjavaslat jellemzően megfelel az Áht. előírásainak.

Ehhez azért annyi magyarázatot hadd fűzzek hozzá - tudomásul véve, vagy nem is tudom, végighallgatva azokat a kifogásokat, amiket ön elmondott, hogy milyen okok azok, amik tulajdonképpen megfontolandók lennének ahhoz, hogy mi véleményt mondjunk -, hogy az Állami Számvevőszéknek jelenleg van egy elfogadott módszertana, egy kézikönyve, ami olvasható az ÁSZ honlapján. Ez egy pénzügyi szabályszerűségi ellenőrzés, és beszámoló minősítésen alapul. Tehát magának a zárszámadási törvényjavaslatnak a véleményezése azon alapul, hogy a fejezetek készítene az igazgatási, az intézményi és a fejezeti kezelésű előirányzataikról önálló beszámolót, és ezeket az önálló beszámolókat minősíti az Állami Számvevőszék, majd ezeknek a globális képe alapján alakít ki egy képet. Pénzforgalmi szemléletű elszámolás folyik az államháztartásban, tehát ezek alapján véve pénzforgalmi típusú beszámolók.

Abban az esetben, ha lenne - ha lenne, de nincs - egy nagy, tehát a teljes államháztartásról szóló beszámoló, amit főkönyvi kivonattal, lejtárral annak rendje-módja szerint alátámasztanak, akkor ezt a beszámolót lehetne olyan módon minősíteni, ahogy ön említette, és ennek megfontolandó, hogy hogyan és mi módon történne a vagyonelejtár bemutatása.

Mert abban a pillanatban, amikor már a vagyon bekerül a látókörbe, akkor ott már azért kicsit átmegyünk az eredményszemléletű beszámolók világába. Itt jegyzem meg, hogy az európai uniós források esetében nemcsak a pénzforgalmi szemléletű beszámolók elkészítési kötelezettségét írják elő a jogszabályok, hanem eredményszemléletű beszámolót is készítenek az európai uniós forrásokról. Az Állami Számvevőszék jelentése az uniós forrásokról szóló, azt hiszem, 6. pontjában részletesen le is írjuk, hogy kísérletet tettünk az idei évben arra, hogy a pénzforgalmi szemléletű beszámolónak az adatait és az eredményszemléletű beszámoló adatait összehozzuk, és leírjuk azokat a korlátokat, amivel tulajdonképpen a két beszámoló megfeleltethető egymásnak. Nem akarom most itt a bizottságot ezzel terhelni, de akit ez érdekel, ott ez igen részletesen ki van fejtve.

Egyébként a tragédia az, hogy évek óta nem készíti el a Pénzügyminisztériumnak a nemzeti programengedélyező irodája a saját részét ebben az eredményszemléletű beszámolóban, és ebből kifolyólag a kincstár, akinek a feladata a támogatási rész, a beszámoló rész elkészítése, és az összevont beszámoló elkészítése, nem tudja elkészíteni az összevont beszámolót.

Tehát amikor mi lezártuk a jelentésünket, sem a 2006, sem a 2007, sem a 2008, sem a 2009 nem volt kész, tehát ezt leírtuk. Tehát ilyen szempontból az EU-s forrásoknak van egy ilyen típusú nyomon követési lehetősége is.

Még egy megjegyzés, csak az irányító hatóságok és a közreműködő szervek kapcsolatára: ez sajnos, vagy tulajdonképpen nem tudom, hogy sajnos-e, de a mi meglátásunk szerint sajnos, valóban az idei évben is több irányító hatósági feladatot átruháztak a közreműködő szervezetre. Egyébként ezt is leírtuk a jelentésben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Bizottság! Több hozzászólást nem látok. Néhány megjegyzést engedjenek meg. Az előttünk fekvő törvényjavaslat az Állami Számvevőszék jelentését is figyelembe véve, úgy vélem, hogy az uniós fejlesztések fejezet beszámolója - hiszen ennek a vizsgálata elsősorban bizottságunk kompetenciája - összességében megbízható és valós képet ad a pénzügyi helyzetről. Fontos az, hogy reálisan szemléljük az uniós források felhasználását, nemcsak a múlt, hanem a jövő szempontjából is, hiszen ez a kép azt mutatja, hogy a költségvetésben megjelenő EU-támogatások utólagos megtérülése nélkül az EU-források 8 százalékkal maradtak el – ahogy hallottuk – a tervezetthez képest. Ezzel párhuzamosan a központi költségvetési eszközök felhasználása 24 százalékkal túllépte a tervezett előirányzatot. Tehát ez összesen 115,8 milliárd forint eltérést jelent az eredeti előirányzattól.

Tanulság számunkra: azt is megállapítottuk, hogy a források felhasználásának ellenőrzése során az általános tapasztalat sajnos, az átláthatatlanság volt. Olvastuk az Állami Számvevőszék jelentéséből, hogy az NFÜ által készített 31 beszámoló között egyetlen sem volt, amely megfelelt volna a törvényi előírásoknak. Az Állami Számvevőszék 31 beszámoló közül 14-et figyelemfelhívással látott el, 13 beszámoló korlátozó záradékot kapott, és 4 beszámoló elutasításra került, mivel nem adtak megbízható képet a vagyoni, pénzügyi helyzetről. A korlátozó és az elutasító záradékot eredményező hibák értéke összesen több mint 10,6 milliárd forint volt.

Szintén tanulság volt, ez már a politika színtere, hogy a források felhasználásában a hibás koncepció. Mi korábban, emlékszem, a 2009-es költségvetésnél én is a felszólalásomban elmondtam, hogy az uniós pénzek átcsoportosítására lett volna szükség, az operatív programok közötti átcsoportosítás révén. Például a kv. szektor pályázataira számára sajnos, nem jutott kellő forrás, úgy hiszem, hogy ez a mostani kormányprogramban kiigazításra került, és végül, mivel ebben a bizottságban többször szóba került az európai uniós soros elnökségünkkel kapcsolatban, szintén elmondtuk korábban azt az álláspontunkat, hogy a soros elnökséggel kapcsolatban a súlyára való tekintettel a pénzügyi és hatásköri

kérdéseket külön törvényben kellene rendeznünk. Ez sem történt meg. És azt is javasoltuk, hogy a soros elnökség képezzen önálló sort a költségvetésben, ezáltal is növelve a transzparenciát. Sajnos, ez a javaslatunk is elbukott.

Tehát mindezt tanulságképpen, hogy az elkövetkező időszakban a költségvetés összeállításánál, illetve a majdani zárószavazás összeállításánál mikre kell különös tekintettel figyelni.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Szavazást rendelek el. Szavazás előtt a helyettesítéseket kell felsorolnom. Gyopáros Alpár képviselő úr Mengyi Rolandot bízta meg, Ivanics Ferenc Ékes Józsefet, Braun Márton Firtl Mátyás urat, Lipők Sándor Vinnai Győző képviselő urat, Bebes István Hörcsik Richárdot, Ughy Attila Tessely Zoltánt, és végül Vejkey Imre Nógrádi Zoltán képviselő urat bízta meg.

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, ki az, aki alkalmasnak tartja az általános vitára az előttünk lévő törvényjavaslatot. Kérem, hogy emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* 15 igen. Aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Ellene? *(Szavazás.)* 3 ellenszavazat.

Megállapítom, hogy a bizottságunk 15 igen és 3 ellenszavazattal alkalmasnak tartotta az előttünk fekvő törvényjavaslatot az általános vitára.

Bizottságunknak a véleményét csatolni kell a Házbizottság előírásainak megfelelően, azonban lehetőség van a kisebbségi vélemény csatolására is. Ahogy Balczó képviselő úr említette, kérem, hogy a törvényi előírásnak megfelelően csatolja a kisebbségi véleményt, és akkor így fogjuk külön továbbítani a költségvetési bizottságnak.

Elnöki zárszó

Tisztelt Bizottság! A mai napi napirendi pontunkat megtárgyaltuk, köszönöm szépen az előterjesztőknek a részvételt, képviselőtársaimnak is. Kérem, hogy 15.30 órakor tartjuk a következő bizottsági ülésünket, zárt ülést, ahol nagyköveti meghallgatások lesznek. Köszönöm szépen. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 57 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Ipacs Tiborné és Nánásiné Czapári Judit